

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

La vida no és un negoci

Demà dilluns, solemnitat de l'Anunciació del Senyor, celebrem la Jornada per la Vida, que aquest any porta per lema «Educar per acollir el do de la vida». Aquesta Jornada ens convida a rebre amb amor i confiança el do de la vida. Una vida que ens és regalada, sense que cap de nosaltres hagi pogut decidir quan naixem, on ni en quines condicions.

Avui voldria compartir amb vosaltres una paràbola preciosa que circula aquests dies per les xarxes socials. Explica que dins la panxa d'una mare dos nadons inicien un singular diàleg:

Un: Creus en la vida després del part?

L'altre: Naturalment! Hi ha d'haver alguna cosa després de néixer.

Un: Ximpleries! No hi ha vida després del naixement. Què et fa pensar que podria haver-n'hi?

L'altre: Suposo que si tenim ulls, cames i boca és perquè hi ha un món exterior amb llum per contemplar; un espai immens que cal recórrer i infinitat d'aliments per menjar. Si no, per què els hauríem de tenir? Hi ha coses que ara no comprenem.

Un: Això és absurd. Tu només estàs creant una il·lusió esperançadora. Aquesta foscor és tot el que hi ha.

L'altre: A més, per què creus que som aquí, flotant tan tranquils, totalment protegits? Qui ens alimenta? Hi ha una explicació: tenim una Mare que ens alimenta i que ens acull. Sí, i ara... som dins seu! Només pot ser així.

Un: Bé, jo no la veig i, per tant, no crec que existeixi.

L'altre: De vegades quan estic en silenci l'arribo a sentir. Percebo la seva presència i sento la seva veu afectuosa.

A la llum d'aquesta paràbola, podem afirmar que tot allò que no veiem amb els ulls i que no toquem amb les mans no existeix?

Quantes coses ens enceguen i ens impedeixen veure la bellesa de les coses grans! Aprenquem a estimar i a respectar la vida. Cal respectar la vida dels no-nascuts, ja que tenen dret a viure i a gaudir d'aquest món en què vivim nosaltres. Estiguem atents i oberts a veure els signes de la VIDA que ens espera en el més enllà.

I permeteu-me una darrera reflexió. De tant en tant, em trobo amb famílies que han adoptat nens i comparteixen amb mi la seva immensa alegria. No obstant això, també es lamenten de l'excessiva durada i de l'elevat cost del procés que han hagut de seguir abans d'arribar a acollir-los com a fills.

Per això, en aquesta Jornada per la Vida, convido a treballar per un sistema d'adopcions més àgil, que aposti per la vida i superi tota temptació de convertir-se en un negoci econòmic. La vida no és un negoci. Per què adoptar és tan car i tan complicat? No seria possible oferir als pares biològics que no es veuen capacitats per acompanyar una nova vida, un sistema àgil i senzill de donar les seves criatures en adopció?

Vull donar gràcies pel do de la vida i demano que la intercessió de santa Maria ens ajudi a superar les barreres que, sovint, es fan presents en la nostra existència.

Que Déu ens beneeixi a tots.

ACTUALITAT

MN. RAMON CORTS I BLAY

Delegat diocesà d'Ensenyament de l'Arquebisbat de Barcelona

Ensenyament de la religió catòlica

Del 13 al 24 d'abril a Catalunya és el període de preinscripció en què les famílies podran sol·licitar plaça per als seus fills i filles en centres docents sostinguts amb fons públics; és a dir, tant a les escoles públiques com a les privades concertades.

L'ensenyament de la religió catòlica, com sempre, té ple sentit perquè respon a les grans preguntes sobre l'home i la vida, dona a conèixer el valor i la influència del cristianisme en la cultura europea i aporta raons per saber com

actuar. En definitiva, és un element fonamental sobretot en el procés de la formació integral de l'alumne.

Per aquest motiu, animem tots els pares i les mares que sol·licitin la formació religiosa catòlica per als seus fills i filles per al nou curs 2018-2019, des de P-3 fins a batxillerat, segons reconeix la normativa vigent.

Per a més informació:
www.ensenyamentbcn.org
t. 932 701 015

ENTREVISTA

Clam per la vida

ROSA PICH

La Rosa ha tingut 18 fills. Se li'n van morir tres i ara en són 15. Fa prop d'un any que és vídua. Es considera una persona afortunada i cada dia dona gràcies a Déu «per viure amb una família tan gran, però sobretot per haver-me regalat el do de la fe; és un regal immerescut. Tinc molta sort!», afirma. Les persones que no poden tenir un fill, la Rosa els convida a tenir en compte l'adopció. El seu blog «Cómo ser feliz con 1, 2, 3... hijos» té 35.000 seguidors. Demà, 9 d'abril, se celebra la Jornada per la Vida.

Com s'ho fa per organitzar-se i donar exemple, i ser sempre positiva?

Entre tots ens ajudem i ens donem suport. En les famílies nombroses les alegries es multipliquen i les tristeses es comparteixen. Quan va morir el meu marit em vaig reunir amb els meus fills grans i vàrem dividir les tasques. Està clar que el pare no hi és i que ningú no el pot substituir, però sí que cadascú pot fer alguna de les tasques que ell feia, els vaig dir. I dividit entre tants fills tocava a molt poquet per cap.

Per què donar a llum una vida és el més gran que es pot viure?

Cada fill és un súper regal. Quan un matrimoni decideix tenir un fill és per sempre. Si tenim en compte que l'època fèrtil de la dona s'acaba prop dels 40 anys —i els que neixen avui viuran 100 anys—, després queda tota una vida per endavant, per fer múltiples coses. Les meves amigues que s'han quedat voluntàriament amb dos fills, al cap dels anys m'han dit: de l'únic que me'n peneixo és de no haver tingut més fills...

La transmissió de la fe en una família tan nombrosa és més fàcil?

A casa insistim molt en la vida de pietat, perquè vivint en aquest món meravellós tenim al nostre abast molta maldat. I què és el que farà que no hi caiguem mai? Sens dubte, una fe viscuda. A casa anem a missa cada dia des de la llibertat. També ens agrada resar el rosari en família abans de sopar.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Apropar a Jesús

Cada any se celebra una jornada que aplega mestres i professors de religió de l'escola pública i l'escola concertada, agermanats en un objectiu comú: acostar als seus alumnes els continguts de la religió catòlica i, des del testimoni personal, la presència de Déu que hi bateja ben viva.

En un dels parlaments se'ls convidà «a viure l'acció docent com una veritable missió apostòlica, que porta a contemplar, com a referent, la proximitat dels apòstols a Jesús. Ells estaven sempre al seu costat, escoltaven la seva paraula i presenciaven els seus miracles. Un bon dia els envià —com també envia a tots els qui el segueixen amb bona voluntat— a escampar pertot arreu la Bona Nova. Crida a ser deixebles seus perquè siguem els seus missatgers; és una responsabilitat nostra. No es tracta pas de fer coses extraordinàries, sinó de ser persones senzilles, però plenes de vitalitat interior, que des de la classe de religió, respectant opcions familiars i personals dels alumnes, escampin també la Bona Nova de Jesús. La classe de religió és espai privilegiat per afavorir el trobament amb Ell».

És ben cert. Els professors de religió són cridats a acompanyar els alumnes en l'aprofundiment de coneixements de la matèria, amb un testimoni, alhora, d'amor i servei, de lliurament a les persones, sent portadors de pau, generadors de solidaritat que encomanin el desig de viure, d'estimar, de ser millors. Tant de bo sigui així en el testimoni personal i en l'exercici professional. Que els mestres i professors cristians siguin homes i dones que per allà on passin deixin un rastre positiu. Les situacions, els companys de claustre i d'administració i serveis i els alumnes milloraran. Es notarà que són portadors de la llum, de l'esperança i de la fraternitat de Jesús. És el mateix Jesús qui envia a fer aquesta tasca: són els seus enviats. Només d'Ell els ve la força i l'eficàcia. Serà així no per cap mèrit seu, sinó per un do gratuït de Déu. Sense oblidar que els dons mai no se'ns donen per a nosaltres sols, sinó per compartir-los amb els altres. Acostar-se als alumnes amb senzillesa, amb un somriure amable, lluny de l'amargor o l'autosuficiència, que sempre separen i angoixen. «I el va portar on era Jesús» (Jn 1,42).

XÀLDIGUES* PARA LA ALEGRÍA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA
Medalla de Plata del Instituto de Teología Espiritual

¡El Aleluya! ¡Alegría viva!

La palabra: **Aleluya** viene de dos voces hebreas: **Hallelu**, que significa **Alabad**, y **Yah**, nombre abreviado de **Yahve, Dios**. El **Aleluya** es «una **viva alegría**».

- La alegría... es **contagiosa**. Se **difunde** por sí misma.
- La alegría... nos **libera** de congojas y pesares.
- La alegría... **evita** disputas y disgustos.
- La alegría... **abre** puertas y **acerca** a las personas.
- La alegría... **ayuda** a obrar el **bien**.

- La alegría... **infunde** fuerzas para vencer miedos.
- La alegría... es un acicate para **superar** las dificultades.
- No seamos egoístas. Hemos de dar y darnos con «alegría».
- Alégrense... los sencillos, quienes sufren y esperan... en **Jesús Resucitado**. **¡Aleluya!**

* **Xàldiga** (cat.): Chispa de fuego, de un tronco resinoso al quemarse.

Lectures de la missa diària i santoral

9. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Is 7,10-14; 8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

10. □ Dimarts [Ac 4,32-37 / Sl 92 / Jn 3,7-15]. Sant Ezequiel, profeta (s. VI aC); sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, màrtir.

11. ■ Dimecres [Ac 5,17-26 / Sl 33 / Jn 3,16-21]. Sant Estanislau, bisbe de Cracòvia i màrtir (1079); sant Isaac, monjo; santa Gemma Galgani, verge seglar.

12. □ Dijous [Ac 5,27-33 / Sl 33 / Jn 3,31-36]. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe; santa Vísia, verge i màrtir.

13. □ Divendres [Ac 5,34-42 / Sl 26 / Jn 6,1-15]. Sant Hermenegild, príncep hispànic, màrtir (586); sant Martí I, papa (649-656) i màrtir; santa Agatònica, màrtir.

14. □ Dissabte [Ac 6,1-7 / Sl 32 / Jn 6,16-21]. Sant Tiburci, màrtir; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, verge i màrtir.

15. □ † Diumenge vinent, III de Pasqua (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Ac 3,13-15.17-19 / Sl 4 / 1Jn 2,1-5a / Lc 24,35-48]. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), religiós dominic, de Galícia; sant Crescent, mr.; santes Basilissa i Anastàsia, mrs. a Roma.

ACTUALITAT

Maria Benedicta Daiber, en camí cap a la beatificació

El dimecres 21 de març, a la sala d'actes del Palau Episcopal, va celebrar-se l'acte de clausura del procés diocesà per a la beatificació de Maria Benedicta Daiber Heyne (Stuttgar, 1904 - Barcelona, 1987), que fou presidit pel cardenal Joan Josep Omella, el qual va destacar en les paraules finals el gran testimoni cristià que ens deixà aquesta segle, que a partir de la seva conversió a Jesucrist va dedicar la seva vida a la difusió de la Bíblia, a la pregària pels sacerdots i a difondre la devoció a la Mare de Déu. En la foto, entorn del cardenal Omella, hi ha els membres del tribunal que ha portat a terme el procés diocesà, que ara serà lliurat a la Santa Seu: el P. Ramon Domènech, OFM, jutge delegat; el P. Vicente Benedito, OP, promotor de justícia; Alfonso López González, vicepostulador de la causa, i Chiara Rostagno, notària actuària.

El cardenal Omella celebra Rams a la Sagrada Família

L'arquebisbe de Barcelona aquest any va celebrar el Diumenge de Rams a la basílica de la Sagrada Família. Després de la benedicció de les palmes i rams a l'exterior, a l'homilia de la missa que va presidir va demanar a tots els assistents que fossin protagonistes del relat de la Passió, reflexionant sobre com es comporta cadascun davant Jesús. També va tenir unes paraules per la situació que viu el nostre país: «Uns i altres estem patint, demanem al Senyor treure allò que tenim dins que és el perdó, la concòrdia, el diàleg i l'amor. Demanem al Senyor que el seny de tots permeti el diàleg, la convivència, la germanor del nostre poble». A la catedral va presidir la benedicció de Rams el bisbe auxiliar Mons. Sergi Gordo i va pronunciar l'homilia Mons. Antoni Vadell, bisbe auxiliar de Barcelona.

Centenari de la parròquia de Sant Josep Oriol

Aquesta parròquia de l'esquerra de l'Eixample barceloní celebra 100 anys. És la basílica dedicada al gran sant barceloní sant Josep Oriol (Barcelona 1650-1702), que fou canonitzat l'any 1909 per sant Pius X. Fou molt estimat pel poble cristià per la seva austeritat —l'anomenaven el «Doctor pa i aigua»—, i per les seves guaricions miraculoses. La festa se celebra el 23 de març. Aquell dia de 1918 es va inaugurar aquesta parròquia de l'Eixample, dedicada pel bisbe de Barcelona Mons. Enric Reig, encara que la idea de la seva construcció la va promoure el també bisbe de Barcelona i cardenal Salvador Casañas. El cardenal Omella, en l'homilia de la missa que va presidir a la basílica el 22 de març passat, va recordar aquest gran sant barceloní, que fou beneficiat de la basílica del Pi, i va elogiar l'esforç d'aquesta parròquia i de les veïnes per fer una unitat pastoral per al millor servei evangelitzador i pastoral. Per acabar, Mn. Enric Termes va donar a conèixer el programa dels actes previstos amb motiu d'aquest centenari.

El cardenal Omella convida a «ser servidors de Déu» durant la Missa Crismal a la catedral

L'arquebisbe de Barcelona va agrair al clergat diocesà la seva tasca «callada i generosa» i els va convidar a «remar mar endins» durant l'homilia de la Missa Crismal celebrada a la catedral el dimarts 27 de març passat. Hi varen participar 248 sacerdots i 14 diaques. També van acompanyar el cardenal Omella l'arquebisbe emèrit Lluís Martínez Sistach i els dos bisbes auxiliars, Mons. Sergi Gordo i Mons. Antoni Vadell. En aquesta cerimònia, centrada en la consagració dels sants olis per als malalts, els catecúmens i el Sant Crisma, que s'utilitzen en les celebracions al llarg de tot l'any, els sacerdots van renovar les promeses fetes el dia de la seva ordenació i es va donar gràcies a Déu, de manera especial, pels sacerdots diocesans i religiosos que aquest any celebren els 25 i 50 anys de la seva ordenació sacerdotal.

Memòria dels nous màrtirs a la basílica dels Sants Just i Pastor

El passat 27 de març al vespre, la Comunitat de Sant'Egídia va fer memòria dels *nous màrtirs*, és a dir, dels testimonis de la fe cristiana que han donat la vida recentment, amb una vetlla de pregària presidida per Mons. Antoni Vadell, bisbe auxiliar.

Entre els molts màrtirs dels nostres temps es van recordar persones dels cinc continents. Del continent americà es va recordar Mons. Òscar Romero i la religiosa catalana Isabel Solà

Matas, de la Congregació de Jesús Maria, que morí assassinada a Haití el 2 de setembre de 2016.

De l'Àfrica es van recordar els religiosos de l'Orde hospitalari de Sant Joan de Déu, Miguel Pajares, de 75 anys, i Manuel García Viejo, de 69 anys, que van morir després de contagiar-se amb el virus de l'evola atenent els malalts de l'Hospital de Sant Josep de Monròvia (Libèria) o de Lun-sar (Sierra Leone).

PUBLICACIONS

El huerto medicinal *Sabiduría capuchina de la A a la Z*

(De fray Valentí Serra de Manresa, 238 pàgines, editorial Mediterrània.)

La tradició herborista y hortícola practicada por los franciscanos capuchinos se ha conservado en viejos manuscritos inéditos y en tratados antiguos muy poco conocidos. Secretos de cultivo y prácticas terapéuticas que fray Valentí Serra de Manresa recopila en este libro para acercarlos a todos los interesados en la medicina natural y en los cultivos ecológicos y de proximidad.

Serà presentat el martes 17 de abril (19.30 h), en Pompeia-Grups (c/ Riera de Sant Miquel, 1).

Vidal i Barraquer, cardenal de la pau, *de Ramon Muntanyola*

L'any 1970, Mn. Ramon Muntanyola publicà aquest llibre que en poc temps va tenir tres edicions en català i una en castellà. Amb motiu dels cent anys del naixement de Mn. Ramon Muntanyola (2017) i dels cent cinquanta anys del naixement del cardenal Vidal i Barraquer (2018), l'Ajuntament de l'Espluga de Francolí i Publicacions de l'Abadia de Montserrat han promogut aquesta nova edició, posada al dia pel P. Josep Massot i Muntaner. El primer volum (de 390 pàgs.) comprèn des de la infantesa i la joventut de Vidal i Barraquer fins al març de 1936. El segon volum (de 352 pàgs.) comprèn des de l'inici de la Guerra Civil fins a la mort del cardenal, el 13 de setembre de 1943.

Santa Cecília de Montserrat *Del segle desè a Sean Scully*

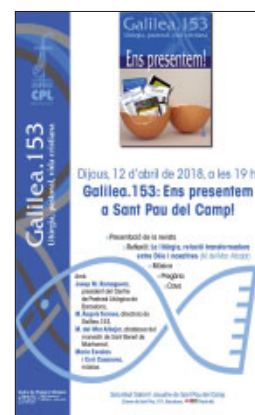
Aquest llibre, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat i la Diputació de Barcelona, conté informació sobre el procés de reforma de l'antic monestir de Santa Cecília de Montserrat, fins a convertir-lo en un referent de l'art contemporani internacional.

L'obra —de 200 pàgines— proposa una mirada àmplia a la transformació de Santa Cecília de Montserrat en cinc grans blocs. El volum incorpora traduccions a l'espanyol i l'anglès, i també un apèndix amb dos codis QR que condueixen a enllaços audiovisuals: una àmplia entrevista a Sean Scully en què l'artista explica la seva intervenció i també una sèrie d'imatges de 360° de l'interior i l'exterior de l'església.

El CPL presenta *la nova revista de* *litúrgia Galilea.153*

Aquesta publicació, dirigida per M. Àngels Termes, neix amb la voluntat de motivar i formar els laics i les laiques en la litúrgia, i de contribuir a la unitat de la vida cristiana i comunitària, sovint massa compartimentada.

La presentació serà el dia 12 d'abril (19 h), a la Sala Abat Safont i al claustre de Sant Pau del Camp (c/ Sant Pau, 101).

DIUMENGE II DE PASQUA O DE LA DIVINA MISERICÒRDIA

COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 4,32-35)

La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i ningú d'ells no parlava de les coses que posseïa com si fossin pròpies, sinó que tenien tots els béns en comú. El testimoni que els apòstols donaven de la resurrecció de Jesucrist, el confirmaven amb el poder que tenien d'obrar grans miracles. Tots els creients eren molt ben vistos de la gent. Entre ells no hi havia ningú que visqués en la indigència, perquè tots els qui eren propietaris de terres o d'immobles els venien, dipositaven als peus dels apòstols el producte de la venda, i era distribuït segons les necessitats de cadascú.

Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

Que respongui la casa d'Aaron: / perdura eternament el seu amor. / Que responguin els qui veneren el Senyor: / perdura eternament el seu amor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. / Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, / alegrem-nos i celebrem-lo. R.

Ah, Senyor, doneu-nos la victòria! / Ah, Senyor, feu que prosperem! / Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / El Senyor és Déu. Que ell ens il·lumini. R.

Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 5,1-6)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills, que han nascut d'ell.

Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món.

La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. ¿Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang; i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat.

✠ Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó».

Quan vingué Jesús, Tomàs el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor». Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas».

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient». Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «¿Perquè m'has vist has cregut? Felïços els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 4,32-35)

El grupo de los creyentes tenía un solo corazón y una sola alma: nadie llamaba suyo propio nada de lo que tenía, pues lo poseían todo en común.

Los apóstoles daban testimonio de la resurrección del Señor Jesús con mucho valor. Y se los miraba a todos con mucho agrado.

Entre ellos no había necesitados, pues los que poseían tierras o casas las vendían, traían el dinero de lo vendido y lo ponían a los pies de los apóstoles; luego se distribuía a cada uno según lo que necesitaba.

Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. / Diga la casa de Aarón: / eterna es su misericordia. / Digan los que temen al Señor: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. / Me castigó, me castigó el Señor, / pero no me entregó a la muerte. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. / Este es el día que hizo el Señor: / sea nuestra alegría y nuestro gozo. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 5,1-6)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama al que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor de Dios: en que guardemos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Este es el que vino por el agua y la sangre: Jesucristo. No sólo en el agua, sino en el agua y en la sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el día primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».

Tomás, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo».

A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomás con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomás: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomás: «¡Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto».

Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos han sido escritos para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.

Pasqüetes o diumenge *in albis*

P. JAUME SIDERA, claretia

En dèiem diumenge *in albis* perquè els batejats, a la vetlla pasqual, deixaven el vestit blanc que duïen des del baptisme. I de pasqüetes, perquè avui es portava solemnement la comunió de la parròquia.

El diumenge és el dia del Senyor, el dia vuitè el de la re-creació, de la Resurrecció. Res ni ningú no priva Jesús de fer-se present als seus. Els aporta la pau i l'alegria i els confia una missió: «Com el Pare m'ha enviat també jo us envio a vosaltres». La missió és difícil, ja ho sé, però no hi anireu pas tot sols: «Rebeu l'Esperit Sant», l'alè vivificador, consolador, encoratjador. On aneu vosaltres, l'Esperit Sant s'hi farà present perdonant i eixamplant els cors.

Aquell diumenge Tomàs no era amb la comunitat i es quedà sense veure Jesús. Desitja tant trobar-se amb Ell! Només estarà segur si el veu i el toca. I quan el troba, fa la professió de fe més gran i més completa de tota la història cristiana. Per primera vegada aplica a Jesús els noms de Senyor i de Déu. I nosaltres no pensem de repetir: «Senyor meu i Déu meu». I estem contents i felïços de creure en Ell. No l'hem vist, però el sentim present en la vida personal i comunitària.

Jesús es fa present a la comunitat quan tenim un sol cor i una sola ànima; quan posem el que som i el que tenim al servei dels germans mirant que ningú no passi necessitat. «Ningú no vivia en la indigència. Es distribuïen l'ajuda segons les necessitats de cadascú». Creiem que Jesús ressuscitat és present on n'hi ha dos o tres de reunits en el seu nom, com ara nosaltres.

Reconeguem i agraïm la seva presència, i continuem sense defallir la seva obra en el món. I ho podem fer perquè som fills i Jesús ens ha comunicat el seu Esperit.

AGENDA

Activitats del cardenal Omella

Dies 11 i 12. Reunió de la Congregació per als Bisbes al Vaticà.

Dissabte 14. Trobada de voluntaris de Càritas Catalunya a Lleida.

Diumenge 15 (17.30 h). Eucaristia a Santa Maria del Mar pel 50 aniversari de la Comunitat de Sant'Egidio.

Actes

La nova Sibil·la Pasqual amb Salvador Espriu i David Jou a la basílica de Santa Maria del Mar. Divendres 13 d'abril (21 h), vetllada poètico-musical, amb la intervenció d'Àngels Graells com a Sibil·la, la Coral Sinera dirigida per Oriol Castanyer i diversos instruments coordinats per Neil Cowley, organista de la basílica. Com a testimoni més actual s'oferiran poemes sobre la Pasqua de Salvador Espriu i del poeta David Jou. Podeu adquirir les entrades a la mateixa basílica. Amb el suport de les fundacions Blanquerna i Joan Maragall.

Presentación del libro Santa María de la Cinta. Historia de documentos 1178-2017, de Mn. Josep Alanyà, archivero de

la Catedral de Tortosa. Día 14 de abril (17 h), en la Balmesiana (c/ Duran i Bas, 5).

Pasión Moxos. Desde la remota Amazonia boliviana, el grupo musical Ensemble Moxos, dirigido por Raquel Maldonado, se erige en testimonio vivo de la historia del oriente boliviano. El viernes 13 de abril, a las 19.30 h, ofrecerá un concierto gratuito en Jesuïtes Sarrià - Sant Ignasi (c/ Carrasco i Formiguera, 32).

Inauguració de l'exposició #Utopies-QueNoHoSón. Dia 12 d'abril (18.30 h), amb motiu dels 50 anys de Justícia i Pau Barcelona, a la Casa Elizalde (c/ València, 302). Conduirà l'acte la periodista Rita Marzoa, i es faran les ponències de l'historiador Antoni Segura i de l'expressió de Justícia i Pau, Arcadi Oliveres. Tot seguit s'oferirà als assistents una copa de cava i una visita a l'exposició, que hi romandrà del 5 al 26 d'abril.

«Els pobres, vicaris de Crist». Seminari amb José I. González Faus, els dimarts, del 10 d'abril al 22 de maig. Inscripcions a Cristianisme i Justícia (c/ Roger de Llúria 13, t. 933 172 338).

Trobada-recés Comunitat Eumènica Horeb-Carles de Foucauld. Dijous 12 d'abril (12.45-17 h). A les 19 h, Aula Mounier: «Maximilian Kolbe: donació i dignitat», a càrrec de Josep Lluís Vázquez

Borau, president de la Comunitat Eumènica Horeb-Carles de Foucauld. Al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231). Inscripcions: foucauld.horeb@gmail.com

Trobada dels Amics de Sant Francesc. Dia 12 d'abril (20 h), amb el tema: la pregària. Als Franciscans del c/ Santaló 80. Oberta a tothom.

Tallers d'oració amb Francesc i Clara. Dimarts 10 d'abril (19.30 h), «Recerca de Déu en fraternitat», per Maria Cambray, OFS. A les Franciscanes Missioneres de la Immaculada (pl. Universitat, 2).

Pelegrinatges

28è Pelegrinatge a Fàtima i Aljustrel, poble natal dels vidents. Del 17 al 22 de maig, organitzat per l'Apostolat Mundial de Fàtima. Informació i inscripcions: t. 938 725 548 / 938 729 294 (16-17 h i 21-22 h).

Breus

Nou grau en filosofia, política i economia impartit per la Facultat de Filosofia-URL. La Facultat de Filosofia de la URL impartirà, a partir del proper curs 2018-2019, un nou grau en filosofia, po-

lítica i economia. Aquest grau s'organitza conjuntament amb tres universitats: la Universitat Ramon Llull, la Universitat Pontificia Comillas i la Universitat de Deusto. Aquestes tres institucions formen part del Campus d'Excel·lència Regional Europea amb la màxima qualificació, anomenat *Aristos Campus Mundus*. Aquest nou grau serà presentat en una jornada de portes obertes el proper 18 d'abril, a les 18.30 h, a la Facultat de Filosofia-URL (c/ Diputació, 231).

In memoriam

Mn. Domènec Sangés Brescó. Va morir a Barcelona el 19 de març als 89 anys d'edat i 66 de ministeri sacerdotal.

Originari de la diòcesi d'Urgell, on fou professor i superior del Seminari, era un expert en les llengües clàssiques de llatí i grec. Incardinat a la diòcesi de Barcelona, fou vicari de la parròquia de Sant Martí de Cerdanyola i adscrit i vicari de la parròquia barcelonina de Corpus Christi. La missa exequial es va celebrar en aquesta parròquia el 21 de març i la va presidir el cardenal Martínez Sistach, que va concelebrar amb el vicari episcopal i rector, Mn. Jesús Sanz, i altres preveres.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

La vida no es un negocio

Mañana lunes, solemnidad de la Anunciación del Señor, celebramos la Jornada por la Vida, que este año lleva por lema «Educar para acoger el don de la vida». Esta Jornada nos invita a recibir con amor y confianza el don de la vida.

Una vida que nos viene regalada, sin que ninguno de nosotros haya podido decidir cuándo nacemos, dónde ni en qué condiciones.

Hoy querría compartir con vosotros una preciosa parábola que circula estos días por las redes sociales. Cuenta que en el vientre de una madre dos bebés inician un singular diálogo:

Uno: ¿Crees en la vida después del parto?

El otro: ¡Por supuesto! Tiene que haber algo después de nacer.

Uno: ¡Tonterías! No hay vida después del nacimiento. ¿Qué te hace pensar que podría haberla?

El otro: Supongo que si tenemos ojos, piernas y boca es porque hay un mundo exterior con luz que contemplar; un espacio inmenso que hay que recorrer e infinidad de alimentos que hay que deglutir. Si no, ¿por qué los tendríamos? Hay cosas que ahora no comprendemos.

Uno: Eso es absurdo. Tú sólo estás creando una ilusión esperanzadora. Esta oscuridad es todo lo que hay.

El otro: Además, ¿por qué crees que estamos aquí, flotando tan pan-

chos, totalmente protegidos? ¿Quién nos alimenta? Sabes, hay una explicación: ¡tenemos una Madre que nos alimenta y que nos cobija. Sí, y ahora... ¡estamos dentro de ella! Sólo puede ser así.

Uno: Bueno, yo no la veo y, por lo tanto, no creo que ella exista.

El otro: A veces cuando estoy en silencio la llevo a oír. Percibo su presencia y oigo su voz cariñosa.

A la luz de esta parábola, ¿podemos afirmar que todo aquello que no vemos con nuestros ojos y que no tocamos con las manos no existe?

¡Cuántas cosas nos ciegan y nos impiden ver la belleza de las cosas grandes! Aprendamos a amar y a respetar la vida. Respetemos la vida de los no nacidos, ya que tienen derecho a vivir y gozar de esta vida, de este mundo en el que vivimos nosotros. Estemos atentos y abiertos a ver los signos de la VIDA que nos espera en el más allá.

Y permitidme una última reflexión. De vez en cuando me encuentro con familias que han adoptado a niños y comparten conmigo su inmensa alegría. Sin embargo, también se lamentan de la excesiva duración y el elevado coste del proceso que han tenido que seguir antes de llegar a acogerlos como hijos. Por ello, en esta Jornada por la Vida, invito a trabajar por un sistema de adopciones más ágil que, apostando por la vida, supere toda tentación de convertirse en un negocio económico. La vida no es un negocio. ¿Por qué adoptar es tan caro y tan complicado? ¿No sería posible ofrecer a los padres biológicos que no se ven capacitados para acompañar a una nueva vida un sistema ágil y sencillo de dar a sus criaturas en adopción?

Quiero dar gracias por el don de la vida y que la intercesión de santa María nos ayude a superar las barreras que, a menudo, se cuelan en nuestra existencia.

Que Dios os bendiga a todos.